

מסורת הש"ס

עמון ומואב. קרוצין לישראל שבאו המקום שלא יבאו בקהל. ל"א קרוצין מצני קטורה היו בני אברהם וקרוצין מעמון ומואב שהם בני אברהם אלא היו לארך ישראל ומדין רחוקים להם וישנו **שכלתם הגוים ממעפחות סופרים.** והאי קרא מפרש לה כולי כסיפרי^(ט) בפרשת ויחמר משה לחובב: **המה הקינים הנאים מחמת איבי בית רכב.** וקיינס אלו בניו של יתרו דכתיב ובני קיני חותן משה ובניו של יתרו הן הן בניו של רכב דכתיב הקינים הנאים מחמת איבי בית רכב וכתיב ^(יחזקאל לה) ולבית הרבנים אמר ירמיהו כי כה אמר ה' ^[ו'גו'] יען אשר שמעתם ^[על] מלות ^[יהונדב] אצרכם ^[ו'גו'] לא יכרת איש ליורד בן רכב ^[עומד] לפני כל הימים ואמרינן בסיפרי^(י) אפשר נכרים הם ונכנסין להיכל והיו כל ישראל לא נכנסין להיכל אלא שהרי יושבין בטהרה וימורין בדברי מורה. מ"ן: **ממיהב.** דאמרין לעיל ^[קא] הניחו לו שפתו מלואה לעובדי דרכים: **ומשרה שניה על נציאי הכעל מחברו של עדו הנציא.** עדדו הנציא תנבוא על מזבח בית אל שיחבר מפני שהעמיד בו ירבעם אלילים דכתיב ^(במ"א יא) והנה איש האלהים בא מיהודה וגו' ויחמר מזבח מזבח ומפרש בקדר עולם דהיינו עדו הנציא ובא נציא השקר והטעהו לעדו והשיבו לבית אל והעבירו על מלות הקב"ה שאמר לו לא תשוב לבית אל והאכילו וצרכו שהאכילו שרתה עליו שניה שנאמר ^[סס] ויהי דבר ה' אל האיש הנציא אשר העביר להאכילו אללו: **ושגגה עולה ודון.** שהרי מצני ציהומתן שגג ולא הלוחו לדוד שמי ככרות ונענש דאמר רב יהודה וכו': **נוסו.** לשון לוי: לא נהרגו נוס. שלא היה צריך דוד לשאול לחם מכהני נוס ולא היה דואל מלשין על עליהם: **ולא הם שאול נהרג.** על אותו עון: **שמוטל.** דלציו יותם ובנו חוקיה: **ושאר.** מישראל ששבז להיות בנין ותלמידין וכל מי שישוב לביתן דהיינו תלמידיו כדמתרגמין ושאר' דלא תטאו ודמבו חטיאי תלמידיה: **מאי כובם דכשניהו לאפיה.** שכבש את פניו והיה מתבזים מפני ישעיה: **כובם.** כמו כובש: **אופלני דקרי סחא ארישה.** כלי מנוקב של כובסין שזולפין בו מים על הנגדים

זאת ועוד אחרת תניא אמר
בעיניך עשיתי מה אות בשביל
שנכרים אכלו על שולחנו

ואתו כלי הפך אחו על ראשו כדי שלא יכירו ישעיה שהיה מתחזיש
[ממנו]: 'יאשיהו. בן אמון. חזקיהו. אחי מנשה: דברא מנשה
אבא וכו'. יאשיה מנשה אמון אביו ולא חזקיה מנשה דברא דכתיב
אין מנדי מנל ודרשקין ליה בהגדה: אין אברהם מנל וכו': השאט
דאסיה לכני. דברא מנשה לאבא:

את הרחוקים מיתרו
קראן לו ויאכל לחם
לשכת הגזית שנאמר
ושבי יעבץ תרעתים
מה הקינים הבאים
בכתיב התם³ ובני קני
תמרים את בני יהודה
נגב ערד וילך וישב
מן הרשעים ממיכה
ביאי הבעל מחבירו
ב יויהי הם יושבים
ה' אל הנביא אשר
ידון דאמר רב יהודה
הויהונתן לדוד שתי
ה נוב עיר הכהנים
מי ולא נהרג שאול
לא מנו את אחז אמר
פני שמוטל בין שני
קיהו רב יוסף אמר
נים מישעיהו שנאמר
צא נא לקראת אחז
ק אל קצה תעלת
מסלת שדה כובס
די דבבשינוהו לאפיה
אוכלא דקצרי סחף
ה לא מנו את אמון
ו מנשה נמי לא נמי
ברא מזכ⁴ אבא אבא
ואין מידי מציל⁵ אין
עאל אין יצחק מציל
ת להכי אחז נמי לא
חזקיהו ומפני מה לא
דר' חייא בר' אבויא
וייה כתיב על גולגלתו
ד אחרת זקינו דרבי
א דהוה קא שדיא
בה זאת ועוד אחרת
יה ולא איקברא אמר
א דכתיב ביה קבורת
שלך וגו' אמר מלכא
י ביה כרכה בשיראי
יתא דביתתו סברא
הוה דהא לא קא
וקלתה היינו דכתיב
עזר שביבל⁶ השוב
על שולחנו שביבל
לחיהוה בשמח

לזו גורם גלות לבניו שנאמר ¹⁰ ובניך אשר יצאו ממך ויישמה עליהם חזקיה ויראם את (כל) בית נכתה שוב וגו' אמר רב מאי בית נכתה אשתו השקתה זין אוכל זין הראה להן ¹² איכה ישבה בדד אמר רבא ר' יוחנן על שלשים ושש כריתות שבתורה אמר רבי יוחנן נתינתה באל"ף ב"ת ישבה בדד אמר רבא אמר רבי ר' עין יעקב אל ארץ דגן ותריוש אף שמו יערפו מלמר רבי יוחנן שהיו משיאין קמנה לגדול וגדולה לקמן וזוהי אמר רב כאלמנה ולא אלמנה ממש אלא כאשה שרתי במדינות אמר רבא אמר רבי יוחנן כל מקום אדם שנשבו בהר הכרמל והיה שבאי מהלך אחריהם

1. ואמר אל בנתי ואל
לקמה זה עובדתי את
השם רקאן לו ואבאל
לחם:
שמות כ ב
ומשפחות ספרים
2. ובני קיני ותניס
גשבו יעצו תרעתים
ומשפחתם באו תמה
הקנינים הבאים מחמת
אבי בית רכב:
דברי הימים א ב ה
3. ובני קיני ותניס
ועלו חתומה התוררים את
אשר יהודה מדבר יהודה
גשבו בגב עד וילך
ישב את הדמע:
שושנים ט ז
4. ויהי ששים אל
והלשון ויהי דבר י אל
הנביא אשר השמו:
מלכים ג י ב
5. ואמר י אל ישעיהו
את לא לקראת אחו את
שאר שבו בגב אל קצה
ועלת הנזרה העלינה
אל מסלת שדה כובס:
ישעיהו י ז
6. ראה קטח כי אני אני
ואין אותי ועמד
אני אמית ואחיה מוחצת
אני אקרא ואני מיד
הוציא: דברים לב ט
7. קבורת חמור יקבר
חשוב והלשון מהלאה
לשערי ירושלם:
ירמיהו כ ט
8. אנה י תגר נא את
אשר תהיה ללכנין
אבאמת ולכלב שלם
יענין עשייתי
הטוב תוקדו בי גדול:
מלכים ב ג א
9. ואומר יהודה אל
שעודו מות היה יקרא
י לעלינו ביום
השלישי בית י?
מלכים ב ח א
10. ומבנין אשר יצאו
מן חור חוליץ
יהיו חריסים בחיל מלך
מלכים ב ח א
11. והשעה עליהם
תוקדו ודאם את כל
בית נבלה את הכסף
ואת הזהב את הבשמים
ואת שמן ושכונ ואת בית
בזלוצרות אל הקה דבר
אשר אל הראם תוקדו
בבית ובכל ממשתלה:
מלכים ב י ג
12. ישמע עליהם תוקדו
ואת בית נבלה את
הכסף ואת הזהב ואת
הבשמים ואת השמן
ואת כל בית המזון
ואת כל אשר נמצא
באוצרות אל הקה דבר
אשר אל הראם תוקדו
בבית ובכל ממשתלה:
ישעיהו א א
13. איכה יהיה דבר
הקנין רבה עם היתה
בגויים פרתיה
מבודותיה היתה
איכה א
14. ישכן ישראל בטח
עד עץ יעקב אל ארץ
ותורשו את שמי
תפס: